

SIR ARTHUR

Humanity

● ● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○

Willpower

● ● ● ● ● ● ● ● ○ ○
□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Blood Pool

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Health

Bruised ☐
Hurt -1 ☐
Injured -1 ☐
Wounded -2 ☐
Mauled -2 ☐
Crippled -5 ☐
Incapacitated ☐

Attributes

Physical
Strength ● ● ● ● ○
Dexterity ● ● ● ● ○
Stamina ● ● ● ● ○

Social
Charisma ● ● ● ● ○
Manipulation ● ● ● ● ○
Appearance ● ● ● ● ○

Mental
Perception ● ● ● ● ○
Intelligence ● ● ● ● ○
Wits ● ● ● ● ○

Abilities

Advantages

Disciplines
Potence ● ● ● ● ○
Celerity ● ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○

Backgrounds
____ ○ ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○
____ ○ ● ● ● ○

Virtues
Conscience ● ● ● ● ○
Self-Control ● ● ● ● ○
Courage ● ● ● ● ○

Velkommen til din vampyrkarakter. Jeg forstår udmærket, hvis du bliver lidt overvældet over de mange sider, og de mange oplysninger, men jeg vil lige gøre klart, hvordan jeg vil foreslå, du læser og sætter dig ind i din karakter.

Dette første ark indeholder de rent tekniske oplysninger, som du ikke behøver lægge så meget vægt på, da systemet ikke vil blive brugt meget. Det andet ark, forhistorien, er en lille historie, som fortæller om en vigtig oplevelse din karakter har haft. Denne oplevelse kan din karakter ikke huske, når han vågner. Det tredje ark er omkring baggrunden. Det fjerde og sidste ark i denne omgang, er omkring hvordan du er den første nat i spillet. Det er dette ark, du skal sætte dig bedst ind i.

Karaktererne har hver især nogle alvorlige problemer, som de skal løse med sig selv og hinanden, så derfor er det vigtigt, at du spiller din karakter overfor de andre, og får de personlighedstræk frem, som din karakter har. Sæt dig derfor godt ind i din karakter, og fortæl ikke noget til de andre omkring den, før efter spillet.

SIR ARTHUR OF DORWOOD

Sneen faldt voldsomt, og lagde sig i store dyner i landskabet. Gaden var meget mørk og mennesketom, havde det ikke været for sneen som lyste op, ville man ikke kunne have set to meter frem for sig, men nu stod husene, gadeskiltene, de ildelugtende tønder og affaldet i stærk kontrast til den fine hvide sne.

Der hvor du gik, havde der ikke været mange ude og færdes i løbet af de sidste timer, for sneen var urørt, og kun dine fodspor var at se. Det var koldt, men din store kappe holdt meget af blæsten og kulden ude, og dine klæder var af god og fin kvalitet. Derudover var du en standhaftig herre, som snildt kunne klare lidt dårligt vejr. Sneen knirkede under dine fødder, og dit tunge brede sværd slog mod dit ben når du gik, ellers var der ikke mange lyde at høre, da sneen gjorde alt tyst. Du gik godt til, jo før du kom til kroen des bedre, et varmt måltid mad og en god seng ville ikke være dårligt nu, og du smilte ved tanken herom. Desværre var det nok for sent, at regne med at der var andre gæster i kroen, så hvis der skulle spilles lidt terninger i aften, så blev det med dig selv, og det er nu lidt trist.

Din vandring førte dig forbi kirken. Du standsede, da du så lys der indefra, samt fodspor der førte op mod trappen. Fodspor fra løbende mænd, at dømme efter de store støvleaftryk. Friske fodspor. Du skulle til at gå videre, for kulden var blevet værre, da du hørte en enkelt lyd fra kirken. En klirren af metal mod sten. Du gik op mod trappen for at se om der var noget galt. Måske var det røvere, eller andre uvedkommende, der var i kirken. Fodsporene førte op af trappen, og her så du sporene af en hund eller en ulv, blande sig med de fem støvlebeklædte mænd. Undrende fortsatte du op af trappen, hvor der pludseligt dukkede aftryk af kvindefødder op. Nøgne kvindefødder i sneen.

Oppe ved porten til kirken gjorde du holdt. Du havde en ubehagelig fornemmelse. Der var noget som var helt galt. Porten stod på klem, og du kunne se det svage lys fra kærter som flakkede indenfor, og du hørte hviskende stemmer, hviskende ophidsede stemmer. Det lød ikke som messen, og sproget de talte var ikke latin, men fransk. Hurtigt trak du dit sværd, og åbnede forsigtigt døren, mens du holdt ørene stive.

Kirkerummet var kun svagt oplyst. Ved alteret stod fem mørkkledte mænd omkring noget som lå på derpå. Noget hvidt, det var svært at se hvad det var, for lyset var svagt. De lignede ikke præster, selv om to af dem holdt kors i deres hænder. Forsigtigt sneg du dig indenfor, og listede op mod alteret langs væggen for bedre at kunne se hvad der foregik. Du

forstod ikke sproget, men det lød til at være gået over en slags messen.

Du kom tættere på, og pludselig flyttede en af mændene sig, så du kunne se bedre. Den nøgne unge kvinde lå fastspændt med tykke reb der holdt hende som i et skruestik. Hendes hus var bleg, som var hun allerede død, og hendes ansigt var tyndt, ja magert og med sorte rande under hendes øjne. En af mændene trak en stage frem. Tilspidset i den ene ende. En anden holdt en hammer frem. Du så til som tryllebundet. En menneskeofring. De messede, holdt stagen over hendes hjerte, over hendes nøgne hvide bryst, spidsen berørte let den fine hud, dit hjerte bankede voldsomt, du vidste hvad der ville ske nu, du ønskede underligt nok at det skulle ske, men; så gik det op for dig hvilken forfærdelig forbrydelse der var ved at blive begået i kirken. En forfærdelig vanhelligelse, og du vidste hvad du måtte gøre, og du vidste at det var muligt for dig.

Uden en lyd trådte du frem for dit skjul, gik hurtigt frem mod den nærmeste satanist, han vendte sig, så et øjeblik overrasket på dig, du tog det sidste trin, og lod din vægt og din arms styrke føre sværdet dybt ind i livet på ham, kastede ham til side, og snittede hans side op, fortsatte bevægelsen og svingede dit tunge sværd ind i siden på skikkelsen med hammeren, skar ham op, og lod ham falde skrigende om. Manden med stagen råbte til dig, råbte "Non, non, non", og ville have fortsat, hvis ikke dit sværd havde lukket munden på ham for evigt, hans røde blod strømmede ned over den nøgne, hvide, smukke skikkelse, og lavede røde mønstre på den flade mave, og flød over den slanke hals.

Efter en kort kamp uden modstand, var der atter stille. Dit tøj var vådt, alteret var sort af blod, kvinden rød af blod. Med smertende hovede og en underlig svimmel fornemmelse, rettede du din opmærksomhed mod kvinden som du just havde dræbt fem mennesker for at redde.

Du bøjede dig ind over hende, rakte en hånd ned mod hende, og mærkede at hun var kold som et lig. Det gjorde mere ondt i dig at opdage at hun var død, end du ville have troet. Hun var så smuk, lignede en engel som var blevet fældet af satans tjenere. Du lagde dig på knæ foran hende og bad en bøn for hendes sjæl. Så hørte du en lyd, og så op. Hendes øjne var åbne. Selv de var røde af blod, og det så ud til at der løb blod fra dem. Hun så bedende på dig, og før du vidste af det, havde du snittet hendes bånd over og befriet hende. Hun smilte til dig, hviskede noget på fransk som du ikke forstod, du følte dig ør og lykkelig, så lykkelig som du aldrig før havde følt dig, og du bøjede dig ned og kyssede hendes læber der var røde af blod. Og du var hendes.

SIR ARTHUR OF NORWOOD

Baggrund

Arthur er kriger i ordets reneste forstand. Han levede ved sværdet, men han døde ikke ved det. Arthur døde, men han lever evigt, eksisterer evigt. Arthurs liv bestod af mange regler som skulle følges. Hvis disse regler ikke blev fulgt, skulle man gøre bod for de synder man havde begået. Arthur havde viet sit liv til gud, han var en af guds mest trofaste tjenere. Arthur jagtede djævelen hvor han end fandt den, uanset i hvilke afskygninger han fandt den i, og han gjorde det med fanatikerens overbevisning.

"Sig du elsker mig."

"Jeg elsker dig. For altid og evighed."

Du vidste ikke helt hvad det var du foretog dig. Du havde taget et løfte om, aldrig at være sammen med en kvinde. Og her sad du i dit værelse. Pigen lå nøgen på sengen, hendes krop og ansigt havde fået mere farve, og du havde mærket hendes varme krop tæt på din flere gange i løbet af natten. Hun havde været varm og blød. Du kunne ikke helt huske hvad der var sket i kirken, men du havde fulgt hende tilbage til kroen. Det hele virkede som en drøm. Måske var det en drøm, og så kunne det vel ikke være så slemt at synde.

Hun rakte ud efter dig, og lagde din hånd på hendes bryst, og trak med stor styrke dig tæt på hende, og hun begyndte atter at kysse dit bryst, dine skuldre og din hals. Pludselig så hun dig i øjnene.

"Vil du virkelig være sammen med mig for altid. Vil du opgive alt for din kærlighed til mig?"

Du betænkte dig ikke et øjeblik, med fortsatte med at føle hendes krop, mærke hendes varme.

"Ja, jeg vil opgive alt for dig, jeg vil gøre alt for dig, jeg vil dø for dig."

"Godt," sagde Isabelle

Arthur opgav dengang alting, for hvordan kunne han fortsætte med at være hvad han var, når han ikke mere kunne tåle dagens lys, og måtte drikke blod for at overleve. Det var svært, men kærligheden til Isabelle gjorde det nemmere. Dog kunne han ikke elske med hende mere. Men han var fortryllet af hende.

Vampyren Arthur Norwood

Du vågner. Du ved at du er forfærdeligt forvirret, og et kort øjeblik ved du ikke hvad du er, hvem du er eller hvor du er. Du ved ikke hvilken form for

entitet du er. Så tror du et sekund eller to at du er et menneske, og at du er vågnet efter det der kaldes søvn, men dette afløses af en viden om, at du er en vampyr, som just er vågnet efter dvale. Men meget andet kan du ikke huske. Du kender dit navn, du ved at du er et magtfuldt væsen, frygtet og elsket af mennesker, og du ved at der er andre af dit blod til stede. Du kan føle dem. Du kan klare forvirringen, og føler dig rimeligt afklaret, ja næsten nysgerrig på hvad der skal ske nu. Du takker gud for at lade dig opleve endnu en nat, og ved at hvad der end sker, så er det hans vilje. Du beder en bøn for dig selv i hovedet.

Fader vor, du som er i himmelen. Hellige vorde dit navn, komme dit, ske din vilje

Som du beder bønnen, har du en forvirrende følelse af, at der er et eller andet galt, men du kan slet ikke sætte fingeren på hvad det er. Godt nok kan du intet huske, og måske burde det gøre dig voldsomt bekymret og bange, men hvorfor være det, når gud går ved din side.

Du bør finde Isabelle, for hun har brug for dig. Ja, hun har brug for dig og dine brødre og søstre. Hun har brug for jeres hjælp. Hun er en engel, og I er hendes børn, og nu har hun brug for dig, som du også har brug for hende.

Du ligger i en kiste. Der er tyst omkring dig.

Arthur den første nat

Arthur er en grundlæggende optimistisk skikkelse. Han er forfærdeligt nysgerrig, og går aldrig af vejen for at give sig i kast med en ny håbløs opgave, med voldsom entusiasme og tro på at det nok skal lade sig gøre. Han diskuterer ikke længe om tingene, men foretrækker at handle hurtigt og præcist. Men Arthur er ikke blid og god af sig. Hans venlige ydre, dækker over en vampyr som er en utrolig effektiv jæger. Han vælger sit bytte uden større omhu, helst en vantro eller en afgudsdyrker, men ellers så helliger målet midlet, og midlet er at være hurtig og effektiv, og uden nåde. Han behøver blod for at kunne udføre guds bud, hvad det så end lige er. Det kan han ikke huske.

Han kan ikke huske meget omkring hans liv. Han kan ikke huske sig selv som menneske, og han kan ikke huske hans liv som vampyr. Han mener at det (hukommelsestabet) må være en prøve som Gud har sat ham på, og hvis han ikke tvivler på ham, så vil han være værdig til at få flere opgaver, så han vil tage det med godt humør og gå på mod. Han har dog en lille nagende fornemmelse et eller andet sted, men indtil videre kan han ignorere den. Men han ved at han er en engel. Det føler han at han har været i lang tid, og det kan jo kun være en guds engel. Han husker ikke rigtig de ord der står i den bog der hedder bibelen, og det bekymrer ham, men det er selvfølgelig del af guds prøve.

Han er dog kun bekymret om en ting, og det er Isabelle. Han kan ikke rigtig huske Isabelle, men han er sikker på, at hun venter et sted på ham. Måske er det hende, som vil fortælle ham, hvad hans opgaver her på jorden nu bliver. Han savner Isabelle, og et sted elsker han Isabelle.

Forhold til Christine

Du er ridder, og hun er en ungmø. Du ved godt at hun er vampyr, men hun virker så sårbar og spinkel, og du må hjælpe hende igennem denne svære tid. Du har selvfølgelig ingen bagtanker med dette. Men hun er en kvinde, så du forventer at hun opfører sig som en sådan, og lader mændene ordne sagerne.

Forhold til Albert

Albert virker svag og vattet. Han er ikke lige typen der indgyder til respekt, han virker ikke som nogen mand/vampyr man kan regne med. Men hvad, man kan jo blive snydt.

Forhold Franco

Du kan respektere en type som Franco. Han er alvorlig, men også fjern. Du må have kendt ham engang, han virker som en type du kunne blive venner med, men du kan ikke huske noget.

Forhold til Henri

Han virker ikke umiddelbart som nogen behagelig person.

Udseende og væremåde

Arthur er høj og har langt lyst hår, samt et flot overskæg. Hans ansigt er tyndt og en smule senet, med en høj pande, og et kraftigt kæbeparti, med kløftet hage. Han har meget blå øjne, som er blevet utroligt lyse siden, ja siden han holdt op med at være menneske. Hans kropsholdning er meget rank, han virker meget stor i det og kraftig, han går altid med løftet stolt hovede, og ser folk i øjnene når han snakker med dem.

(Spillerinformation: Arthur er meget afklaret omkring hans formål med livet, og hans tro på gud, og hvad han selv er, og det gør ham lykkelig og mere velafbalanceret end man skulle tro.)

Arthur den anden nat

Straks du vågner op af døden, går det op for dig at du kan huske. Du kan huske hvad du var. Du var ridder. Du tjente gud. Du bekæmpede de vantro, du dræbte mænd, kvinder og børn for Gud, og det virkede korrekt. I England bekæmpede du Satans tjenere hvor de end dukkede op. Og det var rigtigt. Du husker at have frelst en kvinde fra at blive ofret af onde sataniske tilbedere, men der begynder det hele at stå noget uklart. Hun var en engel, var hun ikke, gjorde hun ikke dig til engel. Hvad er det egentligt at du har gjort i din tid som engel. Du har slået ihjel?? Det er du ret sikker på at du har gjort, men du kan ikke huske det. Det sidste du husker som menneske er, at være intimt sammen med englen. Det var i 1156, og nu ved du, at verden ser helt anderledes ud end da du var menneske, og der er gået meget lang tid. Du har været en engel i mange hundrede år. Men der er noget du ikke forstår. Du tror at nogen af de ting som du har gjort, ikke stemmer overens med de ting der står i biblen. Du føler dig rent faktisk slet ikke som en engel. Du føler dig som værende en dæmon. Og det gør dig bange. Meget meget bange, og du må opsøge Isabelle, for i går var du afklaret og ikke i tvivl. Men du kan skubbe de væmmelige tanker væk, og hellige dig din opgave, og det er at befri Isabelle.

Forhold til Christine

Ja, som ridder må du passe på hende, men hun skal nu også opføre sig som en pige bør opføre sig. Det passer sig slet ikke at hun er i dette selskab med så mange mænd, men selvfølgelig er det ikke mere et reelt problem, eftersom jeres slags ikke har... kødelig omgang, selv om der er et eller andet i dig, dig siger noget andet.

Forhold til Albert

Hvis du ved hvad han var som menneske, må det jo indgive en hvis respekt, men der er nu stadig noget vagt og underligt over ham. Du bryder dig ikke meget om ham, det må du nok indrømme. Hvad har hun dog haft med Isabelle at gøre.

Forhold Franco

Du har stadig respekt for denne mand, men det er også meget op til dig som spiller.

Forhold til Henri

Du bryder dig ikke om egoistiske og hensynsløse mennesker uden ære. Slet ikke!

Arthurs udseende og væremåde

Du har den samme opførsel, og nu ved du at du har den, fordi du er ridder. Måske har dit blik nemmere ved at flakke når du taler med nogen. Men ellers det samme. Når du ser en dæmon afbilledet, får du dog trang til at bøje hovedet, og du vil ikke se på den.

(Spillerinformation: Arthurs afklarede verdensbillede er begyndt at få visse skår. Han ved ikke hvad er helt galt, men forestil dig, en nagende uro, som hele tiden skal bekæmpes. En angst han føler. Det som er ved at ske er, at han husker meget svagt hvad han har gjort som vampyr, og det er ikke rart. Men lad ikke det at du tvivler skinne for meget igennem. Skjul det under overdreven optimisme, ja måske næsten panisk optimisme.)

Arthur den anden nat

— Humanity —

● ● ● ● ● ○ ○ ○ ○ ○

— Willpower —

● ● ● ● ● ● ● ● ● ○

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

— Blood Pool —

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ● ● ● ● ●
Dexterity ● ● ● ● ●
Stamina ● ● ● ● ●

Social

Charisma ● ● ○ ○ ○
Manipulation ● ● ○ ○ ○
Appearance ● ● ● ○ ○

Mental

Perception ● ● ○ ○ ○
Intelligence ● ● ● ○ ○
Wits ● ● ● ○ ○

Abilities

Advantages

Disciplines

Potence ● ● ○ ○ ○
Celerity ● ● ○ ○ ○
Fortitude ● ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○

Backgrounds

○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○
○ ○ ○ ○ ○

Virtues

Conscience ● ● ○ ○ ○
Self-Control ● ● ● ○ ○
Courage ● ● ● ● ○

Arthur den tredje nat

Som man kan tage fejl. De sidste to dage har du været lykkelig, for da vidste du ikke hvad du var, og du kunne bilde dig selv ind at du var en engel, og at det var et guddommeligt væsen du søgte. Hvilken ufattelig ro at uvidenhed kan bringe. Hvor må menneskene være lykkelig, med al den viden de ikke besidder.

Nu husker du. Du husker hvad der skete den nat. Du husker hvordan du horede med dæmonen, brød det hellige cølibat, og havde sex med noget som ikke engang var en af guds skabninger. En dæmon fra helvedes dyb, som forførte dig med sin skønhed og med sit varme skød. Og den slog dig ikke ihjel. Havde den blot været så nådig, men nej. Det var ikke straf nok for den. Nej den forbandede dig til at leve et liv som den, og den gjorde dig afhængig af den. Og du led. Du var i smerte, og du begik de forfærdeligste forbrydelser. Du er ikke nogen engel fra gud, men en af satans dæmoner.

Forhold til Christine

Du har mødt Christine før. Du finder hende usmagelig. Du ved at hun har dyrket sex med Isabelle. Det er unaturligt, men det er unaturligt at du tænker på denne måde, du burde finde at det var godt at bryde guds bud, hvis du virkeligt var en satans discipel. Du foragter Christine.

Forhold til Albert

Du ved nu, at du har ondt af Albert. Franco opsøgte dig engang, for at bede om din hjælp til at hjælpe Albert, men du fortalte ham, at du ikke kunne hjælpe Albert, da du selv var fordømt, og du tilhørte nu Satan. Franco gik bort, mens han sagde at der var en gud eller en satan

Forhold Franco

Franco prøvede at blive din ven en overgang, men I kunne ikke holde hinanden ud i det lange løb, og gik fra hinanden, dog som noget man kun kalde venner. Du kunne ikke forlige dig med, at han ikke mente at der eksisterede gud eller satan, himmel eller helvede. Selvfølgelig er der et helvede, det er der du kommer fra.

Forhold til Henri

Du husker en nat for mange år siden. En gammel stenbro. Statuer. Mennesker. Det var Pragh. Det var Karlsbroen. Du mødte ham på denne bro. Der var andre mennesker. Det blev voldsomt. Mennesker

døde omkring jer, men I kæmpede kun mod hinanden. Han forsvandt i vandet, og du fangede ham ikke. Du hader ham og alt hvad han står for, men DU er ikke mere i nogen position hvor du kan dømme. Du må hellere se hegnspælen i dit eget øje, før du ser splintens i din nabo. Vrøvl, du er en dæmon, gør hvad du vil.

Arthurs udseende og væremåde

Du skammer dig. Din holdning er ikke mere rank og lige, men mere bøjet og kuert, men du er til gengæld også vred og hadefuld.

(Spillerinformation: Arthur husker nu de forfærdelige ting som han har gjort som vampyr. Det liv med de faste rammer han havde som menneske er blevet ødelagt af Isabelle, og derfor hader han Isabelle, og han hader hende også, fordi han elsker hende så voldsomt, og det er noget en ridder ikke må. Husk på, at Arthur troede på hekse, trolde og dæmoner da han var menneske, og det er naturligt for ham, at anskue ham selv for værende en satans discipel. Han er ret langt ude nu. Spil ham som værende det. Han kan næsten finde på hvad som helst. Han ønsker at han aldrig var vågnet op igen.

Det som kunne hjælpe Arthur er at finde ud af om han tilhører gud, djævelen eller hvem det nu end er. Han mener at helvede eksisterer og at det er der han kommer fra. Og den eneste måde at finde ud af det på er at dø, men han er jo allerede død, så det er et paradoks, måske betyder det at gud rent faktisk eksisterer)

Arthur den tredje nat

Humanity

● ● ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○

Willpower

● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Blood Pool

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

Attributes

Physical

Strength ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Dexterity ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Stamina ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Social

Charisma ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Manipulation ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Appearance ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Mental

Perception ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Intelligence ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Wits ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●

Advantages

Disciplines

Potence ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Celerity ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Fortitude ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Dominate ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
000000

Backgrounds

000000
000000
000000
000000
000000

Virtues

Conscience ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Self-Control ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●
Courage ● ● ● ● ● ● ● ● ● ●